

Toleranța (partea a 2-a) (19/9/2021)

Subiectul predicii noastre anterioare a fost cel al toleranței unii către alții cu dragoste.

Când auzim îndemnul apostolului Pavel de „a ne îngădui unii pe alții...” (Coloseni 3:13), pot apărea întrebări și chiar obiecții:

„Dacă cineva ne insultă, rănește sau calomniază fără motiv, de ce să nu reacționăm?
Nu încurajăm astfel acest comportament nedrept?”

Dacă noi (din dragoste) suntem interesați să ajutăm cealaltă persoană să se schimbe, într-adevăr merită să facem tot posibilul. Desigur, acest lucru trebuie făcut cu rugăciune și pace în inimă. Nu pot exista furie, o voce ridicată, amenințări și, mai presus de toate, gânduri de represalii sau răzbunare pentru rele. Dacă ne pasă cu adevărat de sănătatea spirituală a celui care ne-a greșit, atunci să urmăm exemplul Aceluia care a îndurat scuipatul, bătaia și cuiele. Domnul chiar ne-a spus ce să facem în aceste situații (vezi Matei 18:15). Dar dacă persoana persistă în comportamentul său răutăcios, în ciuda faptului că facem tot ce putem, atunci să arătăm și mai multă toleranță și dragoste de jertfă, de dragul lui Hristos. Așa cum Domnul tolerează totul, chiar și nesupunerea noastră, insultele și tot felul de păcate, să facem același lucru și pentru semenii noștri. La urma urmei, persoana ofensatoare este de obicei o rudă, un prieten sau un partener și merită toate eforturile din partea noastră. Trebuie să avem credință că Dumnezeu va vedea răbdarea, toleranța și dragostea venind de la noi și va descoperi El însuși adevărul în cazul acelei probleme.

Sfântul Ioan Gură de Aur, după cum se știe, a suferit mult în viața sa. A fost persecutat, destituit și exilat. În timp ce era în exil, el a scris un tratat care vorbește despre acest lucru: „dacă cineva nu își face rău - încălcând voința lui Dumnezeu - nimeni altcineva nu poate face rău acelei persoane”. Acest lucru este garantat, pentru că de partea noastră este Dumnezeu Cel Drept și Atotputernic. Dumnezeu nu numai că le va da dreptate, ci și îi va răsplăti, datorită atitudinii tolerante pe care au arătat-o celor care i-au nedreptățit și calomniat. Printre numeroasele exemple din Biblie pe care le menționează este cazul lui Iosif. Frații lui l-au invidiat și l-au vândut ca sclav. A ajuns în Egipt, unde a fost calomniat și închis. Dar Dumnezeu l-a răsplătit pe Iosif pentru toleranța și îngăduința sa și l-a făcut gloriosul regent al Egiptului, care și-a salvat de la înfometare atât propriul popor, cât și pe cel al Egiptului.

Și ce s-a întâmplat cu Sfântul Ioan Gură de Aur? Pentru că a îndurat totul cu încredere în Dumnezeu, Dumnezeu i-a răsplătit toleranța, readucându-l solemn în conștiința Bisericii și l-a făcut Sfânt.

Cazul Sfântului Nectarie, mitropolitul Pentapolisului este de asemenea remarcabil. A fost calomniat și persecutat, dar în cele din urmă Dumnezeu și-a dezvăluit nevinovăția și chiar l-a făcut un mare Sfânt. Așadar, să nu fim tulburați de locul nostru în societate sau îngrijorați de a fi răniți de comportamentul rău al altora. Dacă ascultăm poruncile lui Dumnezeu (evitând autovătămarea, când facem acest lucru), atunci Dumnezeu ne va apăra cu siguranță într-un mod divin! Cei care au greșit și au vorbit rău despre frații și surorile lor sunt cei care sunt cu adevărat răniți.

Sfinții Părinți ai Bisericii au considerat astfel de acuzatori drept binefăcătorii lor. Pentru urechile noastre, acest lucru sună ciudat! Aveau motivele lor, în sensul că credeau că o astfel de persecuție era o oportunitate de a practica umilința și răbdarea, precum și iubirea. În acest fel, putem să-i facem pe plac lui Dumnezeu și harul Său poate veni asupra noastră.

Dacă cineva aude acest lucru și încă îi este greu să-și stăpânească furia împotriva celui care l-a jignit, să se gândească la starea spirituală a celeilalte persoane. Nu sunt în mințile lor și nu sunt capabili să ne audă sau să înțeleagă că urmează o cale greșită. Când un medic are în față un bolnav mintal și acesta îl insultă pe medic, ce se întâmplă? Medicul va amenința sau se va enerva? Desigur că nu! Știe că boala este motivul pentru care acționează în acest fel. Exact așa ar trebui să îi tratăm pe cei care ne-au rănit și să realizăm că, dacă nu ar fi suferinzi în acest fel, ar putea respinge un astfel de comportament inadecvat și ar putea depăși patimile lor.

Există o poveste în viața Sfântului Paisie Athonitul, unde un călugăr aflat în conflict cu un alt călugăr a venit la Sfânt pentru sfat. Acest călugăr încercase să facă pace cu fratele său, dar nu a reușit. Sfântul Paisie l-a sfătuit: „Nu-i mai spune nimic, ci închide-te în chilia ta și roagă-te cu metania ta de rugăciune spunând: „Doamne Iisuse Hristoase, prin rugăciunile fratelui meu (numele), miluiește-mă” . Călugărul a mers și a făcut asta. După ce a trecut ceva timp, a auzit un ciocănit la ușa chiliei sale. Când a deschis, l-a văzut pe celălalt călugăr (cu care era certat), căzând în genunchi și cerându-i iertare pentru comportamentul său rău.

Dragi frați și surori, în astfel de situații dificile, să nu încercăm să soluționăm singuri conflictele noastre cu ceilalți. Să ne întoarcem la Domnul nostru cu smerenie și cu încrederea că Dumnezeu Atotputernicul și iubitorul de oameni și Prințul păcii ne va asculta, intervenind pentru a restabili pacea între semenii noștri. Amin.